

бѣгватъ при руситѣ. Голѣма часть отъ тѣхъ сж били по тоя начинѣ прѣкарани отъ Сливенския овчарь *Курти Стояновъ* (отъ квартала Клуцохоръ), който знаелъ „на прѣсти“ цѣлия Балканъ. Той падналъ убитъ прѣзъ сжщата война).

Гурко се рѣшава да мине Балкана, но се опълчва прѣдъ трудния въпросъ: именно прѣзъ кой проходъ на Балкана да стане това.

Шипченскиятъ проходъ вече билъ укрѣпенъ отъ турцитѣ, та оставало, като еднакво добъръ и удобенъ слѣдъ него, прохода прѣзъ Елена, водящъ по двѣ посоки: за Твърдица и Сливенъ. *Гурко*, обаче, избира „най-трудния проходъ“ — *Хаинкювския*. (Ср. *Epanchin*, op. cit., p. 40).

При слуха за намѣрението на *Гурко*, турцитѣ били въ ужасъ и се загрижили повече за сждбата на *Сливенъ*, отколкото за тая на Шипка. Това се узнало отъ прѣписката между турския генераленъ щабъ и военния министръ. (More-over at that time the Turkish authorities were more alarmed for *Slivno* than *Shipka*, ib.).

Както рускиятъ, тъй и турскиятъ генераленъ щабъ сж считали *Сливенъ* за важенъ воененъ пунктъ въ операциитѣ на тая война, още повече, че *Сливенъ*, веднѣжъ взетъ — съобщенията на турскитѣ войски между Одринъ и Казанлъкъ—Шипка щѣли да се прѣкъснатъ. По плана на *Гурко*, удобенъ отъ генералисимума, трѣбвало да се взематъ Н.-Загора и Сливенъ, а слѣдъ това Казанлъкъ и Шипка, като биятъ турцитѣ въ тилъ. Подрѣжката на тоя планъ той намиралъ въ двѣ кавалерийски демонстрации: една прѣзъ Габрово за Шипка, а друга — прѣзъ Елена и Беброва за *Сливенъ*. (ib. p. 41). Съгласно рапорта на Одринския валия, че руситѣ се движатъ къмъ Сливенъ, турскиятъ щабъ рѣшилъ да изпрати тукъ два баталиона войска, но въ туй врѣме руситѣ се отзовали въ *Хаинкюю*, а турцитѣ обръщатъ вниманието си къмъ Шипка.

На 29-и юний три ескадрона казаци и два топа подъ полковникъ *Чернодубовъ* потеглятъ отъ Търново за Елена и Беброва. *Гурко* трѣгва отъ Търново на слѣдниа день, а вече на 3-и юлий руситѣ били подкрѣпени при Хаинкюю отъ четири баталиона български опълченци (ib., p. 71). Кавалерията се отправя по три направления за рекогносцировка: 26-ия Казашки полкъ потегля за Сливенъ подъ командата на баронъ *Корфъ*, а останалата часть се уплтва за Н.-Загора и Казанлъкъ. Отрядътъ за Сливенъ билъ посрѣщнатъ при с. *Оризари* отъ много тълпи черкези и башибозуци. Тамъ казацитѣ слизатъ отъ конетѣ си и откриватъ огънь, като пращатъ своеврѣменно за подкрѣпление, отъ което се види, че сж били сравнително малко на брой. По тоя начинъ тѣ почнали да се оттеглятъ бавно назадъ къмъ селото